१७ सर्गः अस्तृणादित्यादि। ततोरामोरावणसायकाधिकसायकैर

भ० देवत क्रीडितवान् देवृङ्देवने रामेण हतोरावणोऽक्राम्यत् क्रम्युञ्जिभिर्म्लानो तस्य तादृशस्य रावणस्य सूतः सारथीरथं अनाशयत् स्वामिजीवनेच्छया दूरमुपनीतवान् नशूयूनाशे ञिः ॥ १०२ ॥

राक्षसोऽतर्ज्जयत् सूतं पुनश्चाढौकयद्रथं। निरास्ये तामुभौ वाणानुभौ धुर्य्यानविध्यतां ॥ १०३ ॥

ज०म० राक्षसइत्यादि। राक्षसोरावणः सूतमतर्जयत् भर्त्सितवान् हा पाप किं शत्रुसमीपाद्रथं पराङ्मुखयसीति इत्थं संतर्जितः सूतः पुनरपि रथमढौकयत् ढौकितवान् रामसमीपमित्यर्थात् उभौ रामरावणौ वाणान्निरास्येतां क्षिप्तवन्तौ अस्यत्यूह्योर्वेति तङ् धुर्य्यानश्चानविध्यतां ताडितवन्तौ ॥ १०३ ॥

भ० राक्षसइत्यादि। रावणः सूतं तर्जितवान् रथापसरणेन लज्जोपादानात् तर्जकङ्तर्जभर्त्सनेचुरादित्वात् आवुभयपदित्वं चुर्य्योञिर्वेति ञिः पाक्षिकत्वात्तदभावपक्षे ङनुबन्धादात्मनेपदं कानुबन्धान्नित्यञ्यन्ततेति चेत् क्वचिदात्मनेपदिनोऽपि परस्मैपदित्वं परिष्वजति पाञ्चाली मध्यमं पाण्डुनन्दनमित्यादि प्रयोगदर्शनात् भौवादिकात् प्रेरणञावर्थासङ्गतिः कर्म्मकर्तृत्व विवक्षया पुनः प्रेरणञिरिति केचित् पुनश्च रथं अढौकयत्